

F. t. L. om midlert. Ændr. i L. om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

uvedkommende Grund begæredes omvurderede, beskattedes efter det nye ofte langt højere Prisniveau i Modsetning til den store Masse Ejendomme, for hvilke Omvurdering ikke fandt Sted, dels ved at Nybygninger eller Tilbygninger, der, selv om de kun var af ringe Værdi, medførte Pligt til Omvurdering ex officio af den hele Ejendom, ofte kunde foranledige en Forhøjelse af Vurderingssummen, der langt oversteg Omkostningerne ved den foretagne Bygningsforanstaltning.

Under Hensyn hertil ændredes Reglerne som anført ved Loven af 7. August 1922, saaledes at Omvurdering til Ejendomsskyld i alle Tilfælde skulde foretages efter Prisforholdene ved sidste almindelige Vurdering, ligesom det samtidig bestemtes, at Vurderingssummen ved Omvurderinger, som foranledigedes af Ny- og Tilbygninger, ikke kunde forøges med større Beløb end Bygningsforandringens Bekostning, jfr. § 2, 2. Stk.

For Vurderingerne til Grundskyld mente man derimod, at Omvurderinger maatte ske efter Prisforholdene paa Tidspunktet for Omvurderingerne, jfr. Lovens § 4, idet navnlig Muligheden for Gennemførelse af en Beskatning efter Grundværdistigning syntes at udkræve en saadan Ordning.

Denne Ordning, der altsaa har været gældende saavel ved Omvurderingerne i Tiden mellem de almindelige Vurderinger pr. 1. Januar 1924—1. Januar 1927 som ved de efter sidste Vurdering foretagne Omvurderinger, har vel til en Begyndelse virket fuldt tilfredsstillende, men ligesom den har bidraget til, at Vurderingssummen for Ejendomme, der omvurderedes, ikke forhøjedes i urimelig Grad, vil den, som det ses, kunne medføre, at væsentlige og omfattende Prisfald ikke fuldt ud gør sig gældende i Tidsrummet mellem de almindelige Vurderinger. Dette Forhold var ikke af saa stor Betydning, hvor disse Tidsrum saaledes som mellem de to første almindelige Vurderinger efter Loven af 7. August 1922, kun androg 3 Aar, men synes mere betænkeligt nu, hvor næste almindelige Vurdering først skal foretages pr. 1. Januar 1932, jfr. Lovens § 1, og i Overensstemmelse hermed blev der under Forhandlingerne paa Rigsdagen i afvigte Samling vedrørende Forslaget til Lov om Ændringer i Reglerne for Amtskommunernes Skatteudskrivning udtalt Ønske om, at der aabnedes Mulighed for Nedsættelse af de ved sidste almindelige Vurdering fastsatte Vurderingssummer til Ejendomsskyld for visse Grupper af Ejendomme.

Forelagte Lovforslag m. m.

Selv om det nu vel ikke turde bekviles, at det ved Vurderingen pr. 1. Januar 1927 alt foreliggende Prisfald fuldt ud var taget i Betragtning ved samme, mente man dog, at der efter det anførte og under Hensyn til, at Prisniveauet i alt Fald for store Grupper af faste Ejendomme vedvarende syntes vigende, kunde være Grund til at søge gennemført en Ordning, hvorved der aabnedes Adgang til, at saadanne yderligere Ændringer i Prisforholdene og da navnlig Prisfald maa kunne faa sin Virkning ogsaa ved Beskatningen, hvorved bemærkes, at en Ændring i Ejendomsskyldværdien for faste Ejendomme efter Reglen i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922, § 14, ogsaa vilde faa Betydning for Formueskatten.

I denne Anledning udbad man sig derfor en Udtalelse fra Over-Skyldraadet, som efter først at have henpeget paa den Regulering, som vilde opnaas gennem den for Tiden foregaaende Revision af Vurderingsresultaterne fra sidste almindelige Vurdering, fremhævede, at en almindelig Reduktion af disse Vurderinger efter senere Prisforhold f. Eks. 1. Januar 1929 ikke blot vilde udkræve særlig Lovhjemmel, men tillige vilde være forbundet med store Vanskeligheder og — om overhovedet gennemførlig — vilde føre til store Uligheder.

Derimod henpegede Raadet paa, at der gennem Ændring i de gældende Regler for Omvurderinger, saaledes at der ogsaa ved Omvurderinger til Ejendomsskyld aabnedes Adgang til at lægge Prisforholdene paa Tidspunktet for Omvurderingerne til Grund, formentlig kunde naas en tilfredsstillende Ordning.

I Overensstemmelse hermed er nærværende Forslag udarbejdet, idet man mente, at den saaledes foreslaede midlertidige Ordning var at foretrække for Gennemførelsen af en ny almindelig Vurdering, der dels ikke syntes paakrævet, idet Prisfaldet ikke gælder alle Ejendomme, men kun visse Grupper af saadanne og desuden vilde være forbunden med betydelige Udgifter uden dog at blive fyldestgørende, forsaavidt Prisfaldet maatte fortsættes ogsaa efter saadan Vurderings Tilendebringelse.

Med Hensyn til Forslagets Indhold bemærkes, at dette har Hensyn til samtlige Omvurderinger, hvad enten de skal foretages ex officio eller alene efter Ejerens Begæring.

Hvad de førstnævnte angaar, vil Forslaget iøvrigt, hvor en Ejendom er for-